Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496 Seite 719

De P

quasi ꝑcul a tenus.i.ꝑcul a ꝑte.vñ Uir
gilius.vij.Eneid.Tartareã intẽdit vocẽ
q̄ ꝑtenus omne ꝯtremuit nemus.
Protinus aduer.tp̄is vel ordinis.i.cito.
statim.ꝯtinuo.vel ꝯsequenter. et cor.pe.
Uñ Oui.in epi.Protinus abductis so//
nuerũt pectora palmis.
Pube tenus.due ꝑtes sunt.i.vsq̄ ad pu
bertatis tempus.
Publicitus aduer.i.publice.ꝛ dr̄ a pu//
blicus.et cor.ci.
Pulsim aduer.a pello lis.

De Q

Qua est interrogatiuũ ꝑ locũ.vt Qua
transisti.Respõsiua ei⁹.hac.illac.istac
Qua de re.i.ꝓpt quã rẽ.cur.quõ.q̄ rõne.
Quadragies aduerb.numeri.i.quadra//
ginta vicib⁹.
Qualiter aduer.interrogatiuũ
Quã est cõiũctio discretiua vł electiua.vt
Diues eẽ volo q̄ꝫ paup.vel Bonũ ẽ spe//
rare in dño q̄ꝫ sperare in p̄ncipib⁹.Etiã
est aduer.similitudinis.vt tã plato q̄ꝫ sor
tes legit.Etiã est aduerbiũ ꝯꝑandi.vt il
le est maior q̄ꝫ ille.Et ẽ aduer.q̄ntitatis.
vt iste q̄ꝫ põt legit.Et ſm hãc significa//
tionẽ p̄t q̄ntus deriuari a q̄ꝫ.Et q̄ꝫ ꝯpo//
nit ꝑ geminationẽ.ꝛ dr̄ q̄ꝫq̄ꝫ.i.q̄ꝫuis.con
iunctio aduersatiua.
Quãlibet.i.q̄ꝫuis.et acuit penuł.Unde
Grego.Multũ reliq̄t qui quãlibet parũ
tm̃ deseruit.
Quãobrẽ aduer.interrogãdi ſm Dona
tũ.Et acuit penul.ſm q̄sdã.et videt esse
q̄dã irregularis aggregatio dictionũ que
ponit loco vnius dictionis potius q̄ꝫ ve//
ra cõpositio.
Quãuis.i.q̄ꝫq̄ꝫ.vel licꝫ.tñ.ꝯiũctio aduer
satiua.et acuit penul.
Quanã.i.in qua parte syllabice hꝫ nam
ſm Papiam.
Quãdiu qñ est vna ꝑs acuit penuł.vide
etiã s̄.in diu.Et est quãdiu vsq̄ꝫ ad quẽ
finẽ.vł vsq̄ꝫ ad qd̄ tp̄s.ſm Pap̄.
Quãdo deriuat a q̄ꝫ.et est aduer.tp̄is.et
est iterrogatiuũ.infinitũ.relatiuũ.Et cõ
ponit vel syllabicat.ꝛ dr̄ qñq̄ꝫ ꝛ qñcũq̄ꝫ ꝛ
quãdoquidẽ.i.quia.ꝛ cor.qui.Et siqñ.
neqñ.aliquãdo.antepenł.acuũt.Et
nota q̄ qñ habet sex ꝯpositões tm̃ ſm ali
liquos.vt Siqñ.neqñ.aliqñ.qñq̄ꝫ.qñ//
quãdo.quãdocũq̄ꝫ.Ex h̄ pꝫ q̄ qñquidẽ
nõ est ꝯpositio vera.sed ponit aliqñ loco
vnius ꝑtis.Et est poti⁹ q̄dã vocũ cõge//
ries irregularis q̄ꝫ ꝯpositio.et tũc accẽtua
tur acsi esset vna dictio.vt Extẽplo.defa
cili.decetero.eximprouiso.ꝛ cetera consi//
milia.
Quãq̄ꝫ.i.q̄ꝫuis.licet.Et nota q̄ quãq̄ꝫ ꝛ
siłia hñtia m.añ.q.ꝑ n.scribunt.
Quãtisper.i.q̄ntũ.vt quãtisper valet res
ista.Tantisper.
Quãtoti⁹ aduer.i.quãto ocius.velocius
citius.ꝛ ꝯponit a q̄nto ꝛ oci⁹ aduer.
Quãto min⁹ due ꝑtes sunt sic et quanto
magis.et ita sub duobus accentib⁹ sunt
proferende.ſm Hug.in libro de dubio
accentu.
Quapropter.i.q̄ꝫobrẽ.ꝓpterea.q̊ pacto.
Quasi.i.sicuti.tanq̄ꝫ.velut.Et ponit q̄si
aliqñ ꝓ similitudie.aliqñ ꝓ ṽitate.Pro
similitudine.vñ Paul⁹.Quasi tristes sꝫ
aũt gaudẽtes.Pro veritate.vt in euange
lio Johis.Uidim⁹ gloriã eius gloriã q̄//
si vnigeniti a p̄re.Aliqñ nihil differt vtꝝ
ꝓ similitudine an ꝓ veritate ponatur.vt
Job.Quasi impios ꝑcussit eos in loco
videntiũ.Sꝫ ibi.Sicut impi⁹ inimicus
meus ꝛ aduersari⁹ meus q̄si iniqu⁹.Si//
cut et q̄si vt vult Gregori⁹ ꝓ affirmatiõe
poti⁹ q̄ꝫ ꝓ siłitudine dictũ videt.
Qua tenus.vide infra in q̄tinus.
Quater aduer.nũeri.a q̄ttuor deriuat.ꝛ
scribit ꝑ vnũ t.Et breuiat qua.vñ Ora//
cius in p̄ma epła.Me q̄ter vndenos sci//
as impleuisse decembris.Quattuor aũt
nomen ꝑ duplex t.scribit.
Quaternatim aduer.i.per quaternos.ꝛ
dr̄ a quaternus.
Quatinus.ꝓ vt.est cõiunctio causalis.ꝑ
i.scribit.et deriuat a qua.Potest etiã esse
coniunctio adiunctiua.Sed qua tenus
per e.sunt due partes.et acuitur te.Uñ
in Grecismo dicit.Dictio q̄tinus est.orõ
qua tenus esto.Dictio sub media breuis
est.oratio lõga:Si fiat prosa:breuiat tñ
vtraq̄ꝫ metrũ.Et nota q̄ vt q̄ et q̄tinus
cõiunctiones adinuicẽ in hoc differunt.
quia vt causam remotiorẽ.Sꝫ q̄tin⁹ re//
cipit cãm ꝓpinquiorẽ.Qr vero ꝑtinet ad

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0719
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG